

Evangelium

Ježíš řekl svým apoštolům: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí navrátili do Jeruzaléma, byli stále v chrámě a chválili Boha. (Lk 24,46-53)

K zamyšlení

"JSEM S VÁMI PO VŠECHNY DNY AŽ DO KONCE SVĚTA."

(Mt 28,20)

Pán Ježíš dal tento příslib apoštolům při svém odchodu do nebeské slávy. Neznamená to vzdálení se v našem smyslu slova, vždyť Bůh je všudypřítomný a Ježíš se svým lidstvím i božstvím zůstává přítomný v Nejsvětější svátosti. Od svého zmrtvýchvstání se apoštolům zjevoval ve svém oslaveném těle, pod vnějšími rysy obyčejného lidství zakrývajícího slávu, kterou má od Otce. Nejen se ho dotýkali, ale s nimi i pojedl. Jeho tělo, ač skutečné, nepodléhalo zákonům hmoty, nechyběla mu možnost jíst, nýbrž nutnost.

My máme žít životem víry s Ježíšem, který zůstává ve skrytosti. Před zraky učedníků byl vyzdvižen a "oblak jim ho vzal z očí". Oblak je ve SZ viditelné znamení Boží přítomnosti. Podobně při proměnění Páně i zde je znamením skrytosti Boha, který právě ve své skrytosti je blízký a mocný, který je nad námi a přesto zcela v našem středu.

Podle slov Písma "byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici." (Mk 16,19). "Pravici Otce rozumíme slávu a čest božství, kde ten, který existoval jako Boží Syn přede všemi věky jako Bůh a soupodstatný s Otcem, tělesně usedl poté, co se vtělil a co bylo jeho tělo oslaveno." (KKC 663)

Ježíš seslání Ducha svatého podmiňoval svým odchodem k Otcí: "Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám." (Jan 16,7) O něm dále říká: "Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší... Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne." (Jan 16,13.15)

Skutky apoštolů nám u popisu nanebevstoupení uvádějí horu Olivovou, vzdálenou délku sobotní cesty (činicí max.1100 m) /viz Sk 1,12/. Apoštol Pavel, když píše, že se Ježíš "zjevil více než pěti stům bratří najednou" (1 Kor 15,6), má zřejmě na mysli tuto událost.

Apoštolé se vrátili do horní místnosti, ve které v Jeruzalémě bydleli, a zde "jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými." /Sk 1,14/.
(Pramen: catholica.cz)

MODLITBA

Panno Maria,

kdyby každý tvůj ctitel jen jeden Zdravas zašeptal,

zahučelo by to jako voda po lučinách

a jako bory po skalínách.

Kdyby každý, kdo tě prosil o pomoc,

rozsvítil jen jednu svíci,

celý svět by zářil v záplavě světél.

Kdyby každý, koho jsi vyslyšela,

jen jednu růži ti zasadil,

svět by se proměnil v růžový sad.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Křesťan není ten, kdo cituje cosi o lásce, ale kdo miluje tak, že to někdo cítí.
- Naše nejlepší plány nejsou ničím víc, než ubohou náhražkou v porovnání s tím, co s námi zamýšlí Bůh.
- Modlitba nás nezabavuje problémů, ale ukazuje nám jejich skutečnou velikost.

VÁCLAV

Č. 14. (2019)

2.6. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

Nanebevstoupení Páně

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00
	Út - v 17.30
	St - v 17.30
	Čt - v 7.30
	Pá - v 16.30
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 2.6. 2019 v 9.00 za † rodiče Jaromíra a Boženu
Lukavec v 11.00 na dobrý úmysl
Po 3.6. 2019 v 8.00 na dobrý úmysl
Út 4.6. 2019 za zdraví naší spolufarnice
Čt 6.6. 2019 za † Alexandra a živé členy jeho rodiny
Pá 7.6. 2019 za † Jiřího Veselku
Ne 9.6. 2019 v 9.00 na dobrý úmysl
Medvědice v 11.00
So 15.6. 2019 v 11.00 Svatohubertská Mše svatá
Ne 16.6. 2019 v 9.00
Sulejovice v 11.00 Poutní Mše
svatá ke cti Nejsvětější Trojice

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

320. Co jsou to hříšné struktury?

O hříšných strukturách můžeme hovořit pouze v přeneseném smyslu. Hřích je vždycky vázán na konkrétního jedince, který vědomě a svobodně přitakává zlu.

Ale existují společenské instituce a zřízení, které odporují Božímu zákonu a jsou výrazem a důsledkem osobních hříchů. V tomto případě mluvíme o „hříšných strukturách“.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

14. května – připomínka sv. Anastáze, Felixy a Digny, mučedníků

Anastáz byl mnichem a později knězem v Cordóbě. Velmi ho zasáhlo mučednictví Fandily a dodalo mu sílu, takže se s odvahou postavil proti Mohamedu I., vyznal svou víru v Krista a byl mohamedány sťat. S ním byl zároveň v Cordóbě pro víru popraven i mnich Felix z Alcalá, jenž pocházel z Getulie a k večeru téhož dne i řeholnice Digna z Tabanos, která se ve své pokoře nazývala "Indigna" tj. "nehodná". Měla vidění sv. Agáty, jenž jí podávala rudou růží a vybízela ji k utpení pro Krista. Opustila klášter a zapálená svatou horlivostí se postavila před soudce se slovy: "Jsem společně vinna uctíváním pravého Boha v Trojici. I ona z lásky ke Kristu položila svůj život. Všechny tři mučedníky vedle římského martyrologia v tento den obzvlášť připomíná benediktinský řád.

3. června – pam. sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků

5. června – pam. sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka

6. června – nez. pam. sv. Norberta, biskupa

9. června – Slavnost Soslání Ducha Svatého – do liturgie se zapojí Brixihovo komorní soubor Teplice a pozvání hosté

10. června – pam. Panny Marie, Matky církve

11. června – pam. sv. Barnabáše, apoštola

13. června – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze;

(pam. sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve)

15. června – nez. pam. sv. Víta, mučedníka

16. června – Slavnost Nejsvětější Trojice

Gaudete et exultate

Apoštolská exhortace

O povolání ke svatosti v současném světě

Nejmilejší bohoslužba

104. Mohli bychom si myslet, že oslavujeme Boha jen bohoslužbou a modlitbou anebo jen dodržováním některých etických norem – je pravda, že primát náleží vztahu k Bohu – a zapomináme, že kritérium hodnocení našeho života, je především to, co jsme učinili druhým. Modlitba je cenná, pokud živí každodenní prokazování lásky. Naše bohoslužba je milá Bohu, když mu přinášíme předsevzetí velkodušného života a dovolujeme, aby se Boží dar, který v ní přijímáme, projevil v odevzdanosti bratřím.

105. Z téhož důvodu je nejlepším způsobem, jak rozlišit, zda je naše modlitba autentická, pozorujeme-li, do jaké míry se náš život proměňuje ve světle milosrdenství. Neboť „milosrdenství není pouze Otcovo jednání, ale stává se kritériem hodnocení, kdo jsou jeho pravé děti“ (Misericordiae vultus, 9). Je „klenbou, která nese život církve“ (10). Rád bych ještě jednou zdůraznil, že ačkoli milosrdenství nevylučuje spravedlnost a pravdu, „musíme především říkat, že milosrdenství je plností spravedlnosti a nejjasnějším projevem Boží pravdy“ (Amoris laetitia, 311). Je „klíčem k nebi“ (Evangelii gaudium, 197).

106. Nemohu opominout zmínku o otázce, kterou si položil svatý Tomáš Akvinský, když se ptal, jaké naše skutky jsou největší, tedy jaké naše zevnější skutky nejlépe manifestují naši lásku k Bohu. Bez váhání odpověděl, že spíše než bohoslužba jsou to skutky milosrdenství vůči bližnímu (Summa theologiae, I-II, 30,4): „Nekonáme bohoslužbu přinášením obětí a darů ku prospěchu Boha, nýbrž ku prospěchu svému a bližních. On totiž nepotřebuje naše oběti, ale chce, abychom je přinášeli ze své zbožnosti k užítku bližního. Proto je milosrdenství, které pomáhá druhému v nouzi, obětí Jemu nejmilejší, poněvadž bližnímu zjednává dobro nejvíce zblízka“ (tamt., ad 1).

107. Kdo má touhu doopravdy oslavit Boha svým životem a skutečně touží po svém posvěcení, aby svojí existencí oslavil Svatého, je povolán se soužit, strávit a vyčerpat ve snaze o prokazování skutků milosrdenství. Velice dobře to pochopila svatá Matka Tereza z Kalkaty: „Ano, mám mnohé lidské slabosti, spoustu lidské bídy. [...] On se však snižuje a slouží si námi, tebou i mnou, aby navzdory našim hříchům, navzdory naší bidě a našim nedostatkům přebývala ve světě Jeho láska a soucit. On na nás závisí ve svojí lásce ke světu a v prokazování toho, jak jej miluje. Ano, staráme se příliš o sebe a nezbyvá nám čas na druhé.“ (Cristo en los Pobres, Madrid 1981, 37-38).

108. Hedonistický konzumismus si s námi může nepěkně zahrát, když se v posedlosti zábavou přehnaně soustředíme na sebe a svoje práva a vyhroceně se dožadujeme volného času, abychom si jej užívali. Obtížně pak budeme přijímat závazek a věnovat energii na pomoc někomu, kdo na tom není dobře, pokud nebudeme pěstovat určitou střídmost a nebudeme bojovat proti této horečce, kterou nám ukládá konzumní společnost, aby nám prodala zboží a nakonec nás přetvořila v ubohé nenasyty, kteří chtějí všechno mít a všechno vyzkoušet. Také konzumace povrchních informací a formy rychlé a virtuální komunikace mohou být omračujícím faktorem, který nám bere veškerý čas a vzdaluje nás od trpícího těla bratří. Uprostřed aktuálního víření zní znovu evangelium a nabízí nám jiný, zdravější a šťastnější život.

109. Síla svědeckví světců spočívá v životě podle blahoslavenství a podle pravidla jednání z posledního soudu (srov. Mt 25,31-36). Je to pár jednoduchých, ale praktických slov platných pro všechny, protože křesťanství je především k tomu, aby se praktikovalo, a pokud je předmětem reflexe, má hodnotu pouze tehdy, pomáhá-li

prožívat evangelium v každodenním životě. Vřele doporučuji často si číst tyto velké biblické texty, připomínat si je, modlit se s nimi a pokoušet se je ztělesnit. Budou nám k užítku a opravdu nás učiní šťastnými. (pokračování příště)

Sbírka z 26.5.: 4.970,- Kč (věnována pro křesťany na Blízkém východě)